

758

ROZPORZĄDZENIE MINISTRA ROLNICTWA I ROZWOJU WSI¹⁾

z dnia 27 maja 2009 r.

w sprawie szczegółowego zakresu i sposobu znakowania nieprzeznaczonych bezpośrednio dla konsumenta finalnego niektórych grup i rodzajów opakowanych artykułów rolno-spożywczych lub artykułów rolno-spożywczych bez opakowań²⁾

Na podstawie art. 15 pkt 6 ustawy z dnia 21 grudnia 2000 r. o jakości handlowej artykułów rolno-spożywczych (Dz. U. z 2005 r. Nr 187, poz. 1577, z późn. zm.³⁾) zarządza się, co następuje:

§ 1. 1. Głęboko mrożone środki spożywcze nieprzeznaczone bezpośrednio dla konsumenta finalnego znakuje się na opakowaniu, pojemniku lub załącznej etykiecie, podając następujące informacje:

- 1) nazwę środka spożywczego wraz z określeniem „produkt głęboko mrożony”;
- 2) masę netto;
- 3) kod identyfikacyjny partii produkcyjnej;
- 4) dane identyfikujące osobę fizyczną, osobę prawną albo jednostkę organizacyjną nieposiadającą osobowości prawnej, która:
 - a) produkuje lub paczkuje środki spożywcze, lub
 - b) wprowadza środki spożywcze do obrotu, jeżeli działalność ta jest zarejestrowana na terytorium któregoś z państw członkowskich Unii Europejskiej lub na terytorium państwa członkowskie-

go Europejskiego Porozumienia o Wolnym Handlu (EFTA), będącego stroną umowy o Europejskim Obszarze Gospodarczym.

2. Dane identyfikujące, o których mowa w ust. 1 pkt 4, obejmują:

- 1) nazwę ze wskazaniem formy prawnej i adres — w przypadku osoby prawnej albo jednostki organizacyjnej nieposiadającej osobowości prawnej;
- 2) imię i nazwisko oraz adres — w przypadku osoby fizycznej.

3. Przepisów ust. 1 nie stosuje się do lodów jadalnych.

§ 2. Zagęszczony sok owocowy nieprzeznaczony bezpośrednio dla konsumenta finalnego znakuje się na opakowaniu, na załącznej etykiecie lub w dokumentach towarzyszących opakowaniu, podając nazwę wyrobu oraz informacje dotyczące obecności i ilości dodanego cukru, dodanego soku cytrynowego lub regulatorów kwasowości.

§ 3. Miód filtrowany i miód piekarniczy znakuje się na pojemniku do jego przewozu luzem, opakowaniu lub w dokumentach handlowych, podając pełną nazwę produktu, odpowiednio: „miód filtrowany” albo „miód piekarniczy”.

§ 4. 1. Kazeinę kwasową spożywczą, kazeinę podpuszczkową spożywczą oraz kazeiniany spożywcze, nieprzeznaczone bezpośrednio dla konsumenta finalnego, znakuje się na opakowaniu, pojemniku lub załącznej etykiecie, podając następujące informacje:

- 1) nazwę albo, w przypadku kazeinianów, nazwę uzupełnioną wskazaniem kationu lub kationów;
- 2) masę netto wyrażoną w kilogramach albo gramach;
- 3) dane identyfikujące osobę fizyczną, osobę prawną albo jednostkę organizacyjną nieposiadającą osobowości prawnej, która:
 - a) produkuje lub paczkuje środki spożywcze, lub
 - b) wprowadza środki spożywcze do obrotu, jeżeli działalność ta jest zarejestrowana na terytorium któregoś z państw członkowskich Unii Europejskiej lub na terytorium państwa członkowskiego Europejskiego Porozumienia o Wolnym Handlu (EFTA), będącego stroną umowy o Europejskim Obszarze Gospodarczym;

4) nazwę kraju pochodzenia — w przypadku środków spożywczych przywożonych z państw trzecich;

5) datę produkcji albo inne oznaczenie kodu identyfikacyjnego partii produkcyjnej.

¹⁾ Minister Rolnictwa i Rozwoju Wsi kieruje działem administracji rządowej — rynki rolne, na podstawie § 1 ust. 2 pkt 3 rozporządzenia Prezesa Rady Ministrów z dnia 16 listopada 2007 r. w sprawie szczegółowego zakresu działania Ministra Rolnictwa i Rozwoju Wsi (Dz. U. Nr 216, poz. 1599).

²⁾ Niniejsze rozporządzenie częściowo wdraża postanowienia następujących dyrektyw:

- 1) dyrektywy 83/417/EWG z dnia 25 lipca 1983 r. w sprawie zbliżenia ustawodawstw Państw Członkowskich odnoszących się do niektórych białek mleka (kazein i kazeinianów) przeznaczonych do spożycia przez ludzi (Dz. Urz. WE L 237 z 26.08.1983, str. 25; Dz. Urz. UE Polskie wydanie specjalne, rozdz. 13, t. 7, str. 99);
- 2) dyrektywy 89/108/EWG z dnia 21 grudnia 1988 r. w sprawie zbliżenia ustawodawstw Państw Członkowskich odnoszących się do głęboko mrożonych środków spożywczych przeznaczonych do spożycia przez ludzi (Dz. Urz. WE L 40 z 11.02.1989, str. 34; Dz. Urz. UE Polskie wydanie specjalne, rozdz. 13, t. 9, str. 318);
- 3) dyrektywy 2001/112/WE z dnia 20 grudnia 2001 r. odnoszącej się do soków owocowych i niektórych podobnych produktów przeznaczonych do spożycia przez ludzi (Dz. Urz. WE L 10 z 12.01.2002, str. 58; Dz. Urz. UE Polskie wydanie specjalne, rozdz. 3, t. 34, str. 471);
- 4) dyrektywy 2001/110/WE z dnia 20 grudnia 2001 r. odnoszącej się do miodu (Dz. Urz. WE L 10 z 12.01.2002, str. 47; Dz. Urz. UE Polskie wydanie specjalne, rozdz. 13, t. 27, str. 179).

³⁾ Zmiany tekstu jednolitego wymienionej ustawy zostały ogłoszone w Dz. U. z 2006 r. Nr 170, poz. 1217, Nr 171, poz. 1225 i Nr 208, poz. 1541, z 2007 r. Nr 176, poz. 1238, z 2008 r. Nr 214, poz. 1346 i Nr 227, poz. 1505 oraz z 2009 r. Nr 18, poz. 97 i Nr 31, poz. 206.

2. Kazeinę kwasową spożywczą, kazeinę podpuszczkową spożywczą oraz kazeiniany spożywcze, nieprzeznaczone bezpośrednio dla konsumenta finalnego, wprowadzane do obrotu jako mieszaniny, znakuje się na opakowaniu, podając oprócz informacji, o których mowa w ust. 1, następujące informacje:

- 1) określenie „mieszanina składająca się z ...” wraz z podaniem nazw poszczególnych produktów tworzących mieszaninę według ich masy w porządku malejącym;
- 2) nazwę uzupełnioną wskazaniem kationu lub kationów — w przypadku kazeinianu lub kazeinianów;
- 3) zawartość białka — w przypadku mieszanin, w skład których wchodzi kazeiniany.

3. W przypadku środków spożywczych, o których mowa w:

- 1) ust. 1, informacje, o których mowa w ust. 1 pkt 2—4,
- 2) ust. 2, informacje, o których mowa w ust. 1 pkt 2—4 i ust. 2 pkt 3

— mogą być umieszczone jedynie w dokumentach towarzyszących tym środkom spożywczym.

4. W przypadku kazeiny kwasowej spożywczej, kazeiny podpuszczkowej spożywczej lub kazeinianów spożywczych transportowanych luzem informacje, o których mowa w ust. 1 pkt 2—5 i ust. 2 pkt 2 i 3, mogą być umieszczone jedynie w dokumentach towarzyszących tym środkom spożywczym.

§ 5. Jaja wyprodukowane na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej nieprzeznaczone bezpośrednio dla konsumenta finalnego znakuje się zgodnie z załącznikiem XIV część A rozdz. III ust. 1 zdanie pierwsze rozporządzenia Rady (WE) nr 1234/2007 z dnia 22 października 2007 r. ustanawiającego wspólną organizację rynków rolnych oraz przepisy szczegółowe dotyczące niektórych produktów rolnych (Dz. Urz. UE L 299 z 16.11.2007, str. 1) oraz z art. 9 ust. 1 rozporządzenia Komisji (WE) nr 589/2008 z dnia 23 czerwca 2008 r. ustanawiającego szczegółowe zasady wykonywania rozporządzenia Rady (WE) nr 1234/2007 w sprawie norm handlowych w odniesieniu do jaj (Dz. Urz. UE L 163 z 24.06.2008, str. 6), po numerze oznaczenia sposobu utrzymywania kur nieśnych podaje się kod państwa członkowskiego — PL oraz weterynaryjny numer identyfikacyjny nadany w sposób określony w rozporządzeniu Ministra Rolnictwa i Rozwoju Wsi z dnia 18 grudnia 2006 r. w sprawie sposobu ustalania weterynaryjnego numeru identyfikacyjnego (Dz. U. z 2007 r. Nr 2, poz. 19).

§ 6. Traci moc rozporządzenie Ministra Rolnictwa i Rozwoju Wsi z dnia 21 marca 2007 r. w sprawie szczegółowego zakresu i sposobu znakowania opakowań niektórych grup i rodzajów artykułów rolnospożywczych nieprzeznaczonych bezpośrednio dla konsumenta finalnego (Dz. U. Nr 59, poz. 401).

§ 7. Rozporządzenie wchodzi w życie po upływie 14 dni od dnia ogłoszenia.

Minister Rolnictwa i Rozwoju Wsi: *M. Sawicki*